

ஓம்

ஸ்ரீஜநாம நம:

ஸ்தோத்திரச் செய்யுட்கோவை.

இது

தருமசீலன் ஆய்ஸாரால்

தொகுக்கப்பெற்று,

தருமசீலன் அச்சுக்கூடம்

ஆரம்பித்தபோது

அதில்

பிரசுரிக்கவற்றது.

சென்னை.

1919.

[இதன் கிலை]

[அரை—1.

DHARMASEELAN PRESS, MADRAS;

தருமசீலன் பிரஸ் விளம்பரம்.

தருமசீலன் என்னும் பத்திரிகையைப் பிரசுரஞ் செய்துவருவதற்காகவும், இதுவரையில் அச்சிடப்படாத ஜைனமத நூல்களை அச்சிடுவதற்காகவுமே சில கனவான்களின் நன்முயற்சியால், தருமசீலன் அச்சுக்கூடம் ஏற்படுத்தப்பெற்று இப்போது ஒழுங்காக வேலை நடந்து வருகின்றது. இதில், எழுத்து முதலியவைகளெல்லாம் புதியவைகள்; தமிழ், கிரந்தம், இங்கிலீஷ் முதலிய அச்சவேலைகள் மிகவும் சுத்தமாகச் செய்து கொடுக்கப்படும். ஆதலின், ஜைனர்களும், மற்றய கனவான்களும் நம் தருமசீலன் ஆபீசில் வேண்டிய அச்சவேலைகள் செய்துகொள்ளலாம். அச்சுக்கூலி முதலியவைகளும் சனாயமாகவே யிருக்கும்.

விலாசம் : தருமசீலன் பிரஸ்,

பால்கிருஷ்ணன் சந்து,

ஆச்சாரப்பன் தெரு, ஜார்ஜ்டவுன், சென்னை.

ஸ்ரீஜிநா நம.

ஸ்தோத்திரச் செய்யுட்கோவை.

இது

தருமசீலன் ஆய்ஸாரால்

தொகுக்கப்பெற்று,

தருமசீலன் அச்சுக்கூடம்

ஆரம்பித்தபோது

அதில்

பிரசுரிக்கவற்றது.

சென்னை.

• 1919.

முன்னுரை.

நமது, “தருமசீலன் அச்சியந்திரசாலை,” திறக்கப்பெற்று முதன் முதல் அச்சவேலை தொடங்கும்போது, தெய்வஸ்தோத்திரமாகிய நூலொன்று அச்சிடுதல் அவசியமாதலின், அதன்பொருட்டே இந்நூல் எம்மால் அச்சிடுவித்து வெளிப்படுத்தலாயிற்று. தெய்வஸ்தோத்திரமாகிய பாடல்களைப் புதியனவாகப் பாடி அச்சிடுவதைக் காட்டினும் பழைய நூல்களிலுள்ள ஸ்தோத்திரச் செய்யுட்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அச்சிடுவதால், அச்சிடப்பட்டும், அச்சிடப்படாமலுமிருக்கும் பழைய ஜைன நூல்களின் தன்மைகளையும், அவற்றையியற்றிய ஆசிரியர்களின் வாக்கு நயங்களையும் தெரிந்துகொள்வதற்கேதுவாவதோடு, பெரியோர்கள் பாடல்களைக் கொண்டு தெய்வஸ்தோத்திரம் செய்வதன் மூலம் நற்பயனும் எளிதிற் சித்திக்குமென்று, சில பெரியோர்கள் தெரிவித்தமையின், பழைய ஜைன நூல்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த செய்யுட்களே இந்த ஸ்தோத்திரத்திரட்டில் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இச்செய்யுட்களெல்லாம் பண்டைக்காலத்துப் பெரியோர் வாக்காதலின் அவற்றிற்குப் பொருள் தெரிதல் சாமானியர்க்குச் சற்று கடினமாயிருக்குமென்று, அவைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் கருத்துரையும் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலின் அர்த்த ஞானத்தோடு பாடி தெய்வஸ்தோத்திரம் செய்வதற்கு எல்லோர்க்கும் இப்பாடல்கள் மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும்.

இந்நூலைப்படித்து வருவதால் சிறிது சிறிது இலக்கியப்பயிற்சியுண்டாவதோடு தெய்வகிருபையும் பனிதமாகும்; நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும், “தருமசீலன் பிரஸ்,” வேலை முதலிய நன்முயற்சிகளெல்லாம் மிக்க பயனுடையனவாகும்.

ஆதலின், இது சிறு நூலாயினும் பெரிதெனக் கொண்டு இதனை ஒவ்வொரு ஜைன கனவான்களும், மற்றைய தமிழ்பிமானிகளும் ஆவலுடன் வாங்கி வாசித்து, தருமசீலன் அச்சுக்கூடத்தில், மேன்மேலும் பழைய ஜைன காவியங்களும், மற்றைய நூல்களும் வெளிப்பட்டு, இந்த அச்சியந்திரசாலை விருத்தியடையச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இங்ஙனம்,

தி. ஆ.

11. கெழிஸ்ஸவபுஜாநாம்புலவதஸ்வவாந்யாபிகொஹந்தி
வாலு, காமெகாமெஹஸ்ஸிபுஷபுதஸிவவாந வ்யாயபொயாநம்
நாஸம் 1, ஐஸிபுக்ஷம் வொராரிபிக்ஷணவிஜமதாஸிஸவபுஜீவ
மொகெ, ஜெநெந்யுபிபுக்ஷபுலவதஸ்வதஸ்வபுலெள
வ்யபுசாயி ॥ (ஸாணிஹக.)

(இ-ள்.) எல்லாப் பிராணிகளும் கேசுமமாயும் அரசன் பலவானாயும் தார்
மிகளும் இருக்கவும், காலந்தோறும் நல்ல மழை பெய்து கொண்டும், எல்லா
வியாதிகளும் நீங்கி பஞ்சம், திருடர், கொடிய விஷ வியாதி ஆகியவைகள்
ஜனங்களைக் கண்ணொங்குட வருத்தாமலும் இருக்கவும், ஸ்ரீ ஜிநேந்திரனுடைய
தர்ம சக்கிரம் உலகத்திற்கு எக்காலத்திலும் சகலமான இன்பங்களைக் கொடுத்
துக்கொண்டிருப்பதாக.

ஸ்ரீ பஞ்சபரமேஷ்டிகள் ஸ்துதி.

12. “மூவுலகும் வந்திறைஞ்ச மூவா முதலாகி
மூவுலகுந் தானே முழுதுணர்ந்தான்—மூவுலகி
னுட்பொருளா யோங்கி யுயர்பொருளாய் நிற்கின்ற
வப்பொருளா மெங்கட் கரண்.”
13. “இருநால் வினைகெடுத்திட் டெண்குணனு மெய்தி
யுருவாற் சிறிதொழிந்த வுண்மை—அருவாகி
நித்தராய் மூவுலகு மேத்த நிறைந்தபுகழ்ச்
சித்தரா நந்தமக்கோர் சேர்வு.”
14. “நாலொன் பதுகுணமும் நல்லொழுக்க மைந்தினையும்
நாலொண் பொருள்வகையி னுண்மையான்—மேலின்ப
மாய்ந்த வகைநிகழு மாசா ரியனடியென்
வாய்ந்த மனம்வைத்தேன் பாண்பு.”
15. “ஆறிரண் டங்கமு மாய்ந்திரேழ் பூவமுங்
கூறிரண்டெண் கேள்விகளிற் குன்றமற்—நேறி
வாரந்தருநல் லோத்துரைக்கும் வாய்மையாற் பாத
நிரந்தரநான் வந்திப்ப னின்ற.”

16. “ அருங்கலங்கண் மும்மை யழிவகையொன் றின்றிப்
பெருங்குணங்க ணல்லனவே பேணி—யொருங்கிசைந்த
சாதுக்க டங்கள் சரணுர விரந்தமே
மாதுக்கந் தீர்க்கு மருந்து.” (ஜீவஸம்போதனை)

(இவற்றின் பொருள்)—அருகத் கித்தாச்சாரிய உபாத்தியாய சர்வசாதுக்க
ளென்னும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளின் ஸ்ரீபாதகமலங்களை, மங்கள் நிமித்தமாக
நான் நமஸ்காரஞ் செய்தேன் (என்றவாறு)

நூ ல்.

17. “ ஆதியங் கடவுளை யருமறைப் பயந்தனை
போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கினை
பேர்தியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கிய
சேதியஞ் செல்வரின் றிருவடி வணங்கினம்.”
(குளாமணி)

(இ-ள்) ஆதியாகிய கடவுள் தன்மையுடையாய்! அரிய வேதங்களை உண்
டாக்கியவனே! அறிவுக்குரியாய்! பக்தரின் மனத்தாமரை மலர்மீது நடந்
தோய்! அங்ஙனம் நடந்த கோவிலையுடைய செல்வனே! நின் திருவடிகளில்
நாங்கள் வணங்கினோம். (எ-று)

18. “ காமனைக் கடிந்தனை காலனைக் காய்ந்தனை
தேமலர் மாரியை திருமறு மார்பனை
தேமலர் மாரியை திருமறு மார்பனை
மாமலர் வண்ணரின் மலரடி வணங்கினம்.”—(குளாமணி)

(இ-ள்) மன்மதனைக் கோபித்தவனே! காலனைக் கடிந்தவனே! தேவர்
களால் சொரியப்பட்ட மலர்மாரியையுடையவனே! அழகிய இரேகை பொருந்
திய மார்பினையுடையாய்! சிறந்த மலர்வண்ணனே! உன்னுடைய மலர்
போன்ற திருவடிகளை நாங்கள் வணங்கினோம். (எ-று)

19. “ ஆரூள் பயந்தனை யாழ்துய ரவித்தனை
ஓரூ ளாழியை யுலகுடை யொருவனை
ஓரூ ளாழியை யுலகுடை யொருவனை
சீரூண் மொழியின் றிருவடி தொழுதனம்.” (குளாமணி)

(இ-ள்) நிறைந்த கிருபையை பக்தருக்குச் செய்தோய்! ஆழ்கின்ற துன்பத்தைக் கெடுத்தோய்! ஒப்பற்ற தரும சக்கரத்தையுடையாய்! மூவுலகத் துச்சியிலிருக்கும் ஒருவனே! சிறந்த அருள்வாக்குடையாய்! நின் திருவடிகளை நாங்கள் தொழுதோம் (எ-று)

20. “ திருமறு மார்பினை திலகமுகக் குடையினை
யருமறை தாங்கிய வந்தணர் தாதையை
யருமறை தாங்கிய வந்தணர் தாதையின்
னெரிபுரை மரைமல ரிணையடி தொழு தும்.”—(சிந்தாமணி)

(இ-ள்) அழகிய இரேகைகள் பொருந்திய மார்பினையுடையாய்! மேன்மையாகிய மூன்று குடைகளையுடையாய்! ஆதிவேதத்தை முற்றுறக்கற்ற அந்தணர்க்குத் தந்தையாம் தன்மையுடையாய்! உன்னுடைய அக்கினியை நிகர்த்த பிரகாசத்தையுடைய குளிரந்த தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை நாம் தொழுகின்றோம். (எ-று)

21. “ உலகுணர் கடவுளை யுருகெழு திறவினை
நிலவிரி கதிரணி நிகரறு நெறியினை
நிலவிரி கதிரணி நிகரறு நெறியைநின்
னலர்கெழு மரைமல ரடியினை தொழு தும்.”—(சிந்தாமணி)

(இ-ள்) மூவுலகங்களையுமுணர்ந்த தெய்வத்தன்மையுடையாய்! அழகு விளங்காநின்ற அனந்த வீரியத்தையுடையாய்! நிலவின் கதிரையொத்த ஒப்பற்ற நெறியாகிய சுக்கிலத் தியானத்தையுடையாய்! உன்னுடைய தாமரை மலரை நிகர்த்த பாதங்களை நாங்கள் வணங்குகின்றோம். (எ-று)

22. “ மறுவற வுணர்ந்தனை மலமறு திகிரியை
பொறிவரம் பாகிய புண்ணிய முதல்வனை
பொறிவரம் பாகிய புண்ணிய முதல்வனின்
னறைவிரி மரைமலர் நகுமடி தொழு தும்.”—(சிந்தாமணி)

(இ-ள்) குற்றமறவுணர்ந்தோய்! மச்சற்ற தருமசக்கரத்தையுடையாய்! இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய புண்ணியமுதல்வனே! உன்னுடைய வாசனையிக்குந்து பிரகாசிக்கின்ற தாமரை மலர்ப்பாதங்களை நாங்கள் தொழுகின்றோம். (எ-று)

23. “ சிதைக்குந் கதிப்பெயர் மாயச் சகடஞ் சிதைந்து சிந்த
வுதைக்குந் திருவடிப் போதிரண் டானற வுண்டுவண்டு

துதைக்கு மலருந் தனிநுஞ் சமந்திரு டீங்கிவைவம்
புதைக்கும் பொழிற் பிண்டி யாயடி யேனைப் புரந்தருளே.”

(திருக்கலம்பகம்.)

(இ-ள்) வண்டுகள் தேனைப்பருகி நெருங்குகின்ற மலர்களையும் தனிகளையும் தாங்கி இருள் தூங்கப்பெற்று உலகத்தைக்கவிக்கும் பெருமை பொருந்திய அசோக விருகத்தைபுடையவனே! உயிர்களைக்கெடுக்கின்ற நாகத்தியென்னும் பெயரையுடைய மாயப் பண்டியானது சிதைந்தழிய வுதைக்கின்ற திருவடிகளாகிய தாமரைப் பூவிரண்டினாலும் அடியேனை ஆண்டருள்வாயாக. (எ-று)

24. “வாழ்த்துதி நின்புகழ் வாழ்த்தவல் லாரைத்தம் வாய்வலத்தாற்
பாழ்த்துதி செய்துனைப் பாடா தவர்களைப் பல்வினைக்கே
குழ்த்துதி யாமறி யச்சுழ் துன்பப் பெருங்குழிக்கே
யாழ்த்துதி யார்வமுஞ் செற்றமு நீங்கிய வச்சுதனே.

(திருநாற்றந்தாதி)

(இ-ள்) விருப்பும் வெறுப்புமற்ற அச்சத்தனே! நினது புகழைச்சொல்லித் துதிப்பவரை நற்பதவியில் வாழ்ப்பண்ணுவிப்பாய்; தமது சொவ்வல்லமையாலே பர்சண்டராகிப் பாழான துதிகளைச்செய்து நின்னைத் துதியாதிருப்பவர்களைப் பல தீவினைகளாலுஞ் குழம்படி செய்வாய்; இன்னும் அவர்களை, நின் பக்தராகிய நாங்களறியாத நாகத்துன்பமாகிய கடலிலும் ஆழ்ப்பண்ணுவிப்பாய்; இத்தகைய உன்னை விருப்பும் வெறுப்பும் அற்றவனென்று எவ்வாறு சொல்வது? (எ-று)

25. “புரந்தரரும் வானவரும் புகழ்ந்தடியேங்
குற்றேவல் கொள்கென் றேத்தி,
நிரந்தரம்வந்தனைசெய்ய விருந்தருளு
மருந்தவரே நினைந்தோர்க் கெல்லாம்
தாரந்தரமன் றெனவொன்றும் பகராது
தவிராத வனந்த நான்மை
வரந்தருமென் றுகுரைப்ப தும்மையே
வெம்மையெவன் மறந்த வாரே.”-(திருக்கலம்பகம்)

(இ-ள்) தூறு இந்திரர்களும் நாவ்வகைத்தேவர்களும் பாடி, அடிமையான எங்களுடைய தொண்டினை ஏற்றுக்கொள்ளென்று துதித்து எப்பொழுதும் வணங்கும்படி வீற்றிருக்கின்ற அருந்தவமுடையவரே! நினைப்பவரெல்லோருக்கும் பாரபகசு மொன்றுஞ்சொல்லாமல் நீங்காத அனந்த சதுஷ்டய முண்டாக மேன்மையைக் கொடுப்பானென்று சாதுக்கள் கூறுவதும்மையே யாகும்; அப்படியானால் நீர் எங்களை மறந்தவாரென்னை? (எ-று)

26. “ஆதியே யாதி யின்றி யகிலமும் பரந்து நின்ற
 :சோதியே சோதி மூன்றி லெழுதரு சுடரே வான
 வீதியே வீதி போகும் வெறிமலர்ப் பாகா வேத
 மோதியே நின்னை யல்லாற் பிறரையென் னோதுமாறே.”

(திருக்கலம்பகம்.)

(இ-ள்) முதல்வனே! தனக்கு மேலொரு முதலில்லாமல் உலகமெல்லாம் பரவிநின்ற பிரகாசமே! பிரபாவலைய மூன்றினுள் தோன்றும் சூரியனே! ஆகாயமாகிய வீதியையுடையவனே! அவ்வாகாய வீதியிற்செல்லும் வாசனை பொருந்திய பூவாகிய யானைக்குப் பாகனே! வேதங்களை யுரைத்தவனே! சிலர் உன்னையல்லாமல் அன்னியரைத் துதிக்கும் விதம் யாது? (எ-று)

27. “வீங்கோத வண்ணன் விரைததுமீபு பூம்பிண்டித்
 தேங்கோத முக்குடைக்கீழ்த் தேவர் பெருமானைத்
 தேவர் பெருமானைத் தேனார் மீர்சிதறி
 நாவி னவிற்றுதார் வீட்டுலக நண்ணாரே.”—(சிந்தாமணி)

(இ-ள்) மிகுந்த கடல்வண்ணனை, பொங்குகின்ற கடல்போலத்தேன்ததும் பும் அழகிய அசோகவிருகத்தினடியிலே முக்குடைக்கீழிருக்கின்ற தேவர் பெருமானை, மலர்களால் அருச்சித்து நாவினால் துதிசெய்யாதார் வீட்டுலகத்தை யடையார். (எ-று)

கடல்வண்ணன்—ஸ்ரீ நேமிஸ்வாமிகள்.

28. “அடல்வண்ண வைம்பொறியு மட்டுயர்ந்தார் கோமான்
 கடல்வண்ணன் முக்குடைக்கீழ்க் காசின் றுணர்ந்தான்
 காசின் றுணர்ந்தான் கமல மலரடியை
 மாசின்றிப் பாடாதார் வானுலக நண்ணாரே.”—(சிந்தாமணி)

(இ-ள்) மானிடரை வருத்துஞ் சபாவத்தையுடைய கீம்பொறிகளையும் வென்ற முனிவர்களின் தலைவனும், கடல்வண்ணனும், முக்குடைக்கீழ்மர்ந்து ஞானத்தைக்குற்றமின்றி உணர்ந்தவுனுமாகிய கடவுளின் கமலமலர்ப்பாதங்களை மனத்தாய்மையோடு துதியாதார் முத்தியுலகைச் சேரார். (எ-று)

29. “பூத்தொழியாப் பிண்டிக்கீழ்ப் பொங்கோத வண்ணனை
 நாததழும்ப வேத்தாதார் வீட்டுலக நண்ணாரே
 வீட்டுலக நண்ணார் வினைக்கள்வ ராறலைப்ப
 வோட்டிடுவ வெண்குணனுங் கோட்பட்டுயிராவே.”

(சிந்தாமணி)

(இ-ள்) புஷ்பித்தல் மாறாத அசோகவிருகத்தினடியிலிருக்கின்ற தூவல் வண்ணனை, நாத்தழும்பேறும்படி துதியாதவர்கள் முத்தியுலகைச்சேரார். அங்ஙனம் வீடுபெறுதவர், வினையாகிய கள்வர்கள் வழி பறித்தலாலே எண்குணங்க ளும் அவரால் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டு ஒடிடுவார் கள். (எ-று)

30. “ விரைமணந்த தாமரைமேல் விண்வணங்கச் சென்று
யுரைமணந்தி யாம்பரவ வுண்மகிழ்வா யல்லை
யுண்மகிழ்வா யல்லை யெனினுமுல கெல்லாங்
கண்மகிழ நின்றுய்கட் காதலொழி யோமே.”—(குளாமணி)

(இ-ள்) மணம்பொருந்திய தாமரை மலர்மேல் விண்ணோர்கள் வணங்கும் படி சென்றோனே! நாங்கள் நல்லுரையோடுகூடித் துதித்து உன்னை வணங்கி னாலும் நீ மனமகிழ்ந்திலை; அங்ஙனம் உள் மகிழ்வாயில்லை யெனினும் உலகத் தாரெல்லோரும் கண்களரிக்கும்படி நின்ற நின்னிடத்தே நாங்கள் விருப்பம் நீங்கமாட்டோம். (எ-று)

31. “ முருகணங்கு தாமரையின் மொய்ம்மலர்மேற் சென்று
யருகணங்கி யேத்தி யதுமகிழ்வா யல்லை
யதுமகிழ்வா யல்லை யெனினும் பெயராக்
கதிமகிழ நின்றுய்கட் காதலொழி யோமே.”—(குளாமணி)

(இ-ள்) வாசனையோடுகூடிய தாமரைமலர்மேல் எழுந்தருளியவனே! நாங் கள் அருகில் நெருங்கி வணங்கித் துதிப்பதை நீ மகிழ்ந்தேற்றிலை; அங்ஙனம் அதன்பொருட்டு நீ மகிழ்வாயில்லையெனினும் நிலைபேராத மேற்கதியில் மன மகிழ நின்றுவனாகிய உன்னிடத்தே நாங்கள் காதல் நீங்கமாட்டோம். (எ-று)

32. “ மணமயங்கு தாமரைமேல் வான்வணங்கச் சென்றுய்
குணமயங்கி யாம்பரவக் கொண்டுவப்பா யல்லை
கொண்டுவப்பா யல்லை யெனினுங் குளிர்ந்துலகங்
கண்டுவப்ப நின்றுய்கட் காதலொழி யோமே.”—(குளாமணி)

(இ-ள்) மணம்பொருந்திய தாமரைமலர்மேல் வாணோர் வணங்கச் சென்ற வனே! யாங்கள் நற்குணத்தோடு பொருந்தித் துதிப்பினும் நீ, அத்துதியைக் கொண்டு சந்தோஷிப்பாயல்லை; அங்ஙனம் மகிழ்வாயில்லையெனினும் உலகத்தர் ரெல்லோரும் கண்டு மனங்குளிர்ந்து சந்தோஷிக்கும்படி நின்ற நின்னிடத்தே நாங்கள் பக்தி நீங்கமாட்டோம். (எ-று)

33. “பேசி லகண்டமுநின் பேரறிவின் பாலதவ்
வாசி லறிவுன் னகத்ததான்—மாசிகந்த
மெய்ஞ்ஞான வேந்தர்தொழ விற்திருந்தாய் நீயல்லா
லிஞ்ஞால முண்டார்மற் றியார்.” (திருக்கலம்பகம்)

(இ-ள்) ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து, சகல உலகங்களும் உன்னுடைய அனந்த ஞானத்துள்ளே அடங்கியன; குற்றமற்ற அவ்வனந்த ஞானமானது உன்னுடைய உள்ளத்தினிடத்தே யிருப்பதாகையால், குற்றமற்ற நிச்சயஞ்ஞானத் தையுடைய முனிவர் வணங்க எழுந்தருளியிருந்தவனாகிய நீயே யன்றி இவ்வுல கத்தை விழுங்கினவர் வேறே யாவர்? (எ-று)

34. “பொறியொடுவல் வினைவென்ற புனித னீயே
பூநான்கு மலர்ப்பிண்டிப் போத னீயே
புறவிதழ்சேர் மரைமலர்மேல் விரனல் விட்டுப்
பொன்னெயிலுண் மன்னியபுங் கவனு நீயே
அறவிபணி பணவரங்கத் தமர்ந்தாய் நீயே
யைங்கணைவின் மன்மதனை யகன்றாய் நீயே
செறிபுகழ்சேர் சித்தநகர் தன்னை யாளும்
பூநீவர்த்த மானனெனுந் தீர்த்த னீயே.”
(நாககுமாரகாவியம்)

(இ-ள்) ஐம்பொறிகளுடனே வலிய தீவினைகளையும் வென்ற பரிசுத்த முடையவன் நீ; நான்குவகைமலர்களையுடைய அசோகவிருக்சுத்தினடியிலிருக் கின்ற அறிஞன்நீ; புறவிதழ்களையுடைய தாமரை மலர்மேல் நான்குவிரற்கிடை விட்டுப் பொன்னெயில்வட்டத்துள் பொருந்திய கடவுள்நீ; அறநெறியையுடைய வன் நீ; பணிகின்ற தேவர்களுடைய மனத்திற் பொருந்தியவன் நீ; பஞ்சபாணங் களையுடைய மதனனை வென்றோன் நீ; நெருங்கிய புகழையுடைய சித்த கேசுத்தி ரத்தையாளுகின்ற பூநீவர்த்தமானஸ்வாமியென்னும் தீர்த்தன் நீ (எ-று)

35. “முத்தனென் கோமுதன் மூர்த்தியென் கோசக மூன்றினுக்கு
மத்தனென் கோவெனை யாளியென் கோவடி யேனுடைய
சித்தனென் கோபத்தர் செல்வமென் கோவினைத் தெவ்வொன்றில்லா
நித்தனென் கோபிண்டி நீழலின் கோவை நிரந்தரமே.”

(திருமுற்றந்தாதி.)

(இ-ள்.) அசோக விருக்ட நீழலில் வீற்றிருக்கின்ற இறைவனை, மோக நாயகனென்று சொல்வேணோ! எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முதற் கடவுளென்று சொல்வேணோ! மூன்று உலகங்களுக்கும் சுவாமியென்று சொல்வேணோ! என்னை ஆண்டவனென்று சொல்வேணோ! அடியேனுடைய மனத்தில் தங்கு பவன் என்று சொல்வேணோ! பக்தர்களுடைய செல்வமென்று சொல்வேணோ! தீவினையாகிய பகை ஒன்றுமில்லாத நித்தியன் என்று சொல்வேணோ! இவனை எப்பொழுதும் யாவனென்றுரைப்பேன்? (எ-று.)

36. “கேறி னூர்தொழும் தீர்த்தனை வேட்கைநோய்
ஆறி னுனையெம் மச்சதா நந்தனை
மாறி லாத மலர்மகள் காந்தனைக்
கூறி னுர்வையங் கூறின் றார்களே.”—(திருக்கலம்பகம்.)

(இ-ள்.) பாமாகமத்தை அறிந்தவர்கள் வணங்குகின்ற அருகக் கடவுளை, இச்சையெனும் பிணிதணிந்தவனை, எங்கள் அச்சதனாகிய கெடாத இன்பத்தை யுடையவனை, மாறுபாடில்லாத மலர்மகள் நாயகனை, துதித்தவர்களே உலகத் தார் துதிக்கும்படி முத்தியில் நிலைபெற்று ‘நின்றவராவார்’ (எ-று.)

37. “கஞ்சமலர் திருமார்பிற்:றரித்தாய் நீயே
காலமொரு மூன்றுணர்ந்த:கடவுனீயே
பஞ்சாத்தி தானுரைத்த பரம னீயே
பரமநிலை யொன்றெனவே பணித்தாய் நீயே
துஞ்சாநல் லுலகுதொழுந் தூயனீயே
தொல்வினையெல் லாமெரித்த துறவனீயே
செஞ்சொற்பா வையைநாவிற் சேர்த்தாய் நீயே
ஸ்ரீ வர்த்த மானெனுந் தீர்த்தனீயே.”

(நாககுமாரகாவியம்.)

(இ-ள்) அழகிய மார்பில் பதுமரோகையைத் தரித்தவன்நீ; திரிகாலங்களை யு முணர்ந்த கடவுள்நீ; பஞ்சாஸ்திகாயங்களை யுரைத்த பரமன்நீ; முத்திநிலை ஒன் றெனக் கூறியவன்நீ; கெடாத மூவுலகங்களும் வணங்குகின்ற பரிசுத்தன்நீ; பழமையாகிய தீவினைகளையெல்லாம் எரித்த துறவுடையோன் நீ; செவ்விய கலைமகளை நாவினிடமாகச் சேர்த்தோய்நீ; ஸ்ரீ வர்த்தமானென்னும் தீர்த் தன்நீ. (எ-று.)

38. “பகரலாந்துணக்கடல்சேர் முனிவர் சிந்தைப்
 பாற்கடற்கண் வளர்ந்தபரந் தாமன் றன்னை
 நிகரிலா வினைப்பகைவர் சிந்த வன்று
 நெடுவிசம்பின் முகடுருவி நிமிர்ந்த மாலை
 மகரவா ருதிவலயத் துலக மேழும்
 வந்திறைஞ்ச வருளாழி வலங்கொண் டேந்துஞ்
 சிகரமா மணிநீல வண்ண வெற்பைத்
 தேருதார் தாந்தம்மைத் தேருதாரே.”
 (திருக்கலம்பகம்)

(இ-ள்) சொல்லும்படியான நற்குணமென்னும் கடலைச்சார்ந்தமுனிவர்கள் மனமாகிய பாற்கடலிலமர்ந்திருக்கும் சித்த கேசுத்திரத்தையுடையவனை, ஒப்பற்ற வினைகளாகிய பகைவர் கெடும்படி கருமத்தைக் கெடுத்தவன்று நீண்ட ஆகாயத்தின் உச்சியைத்தாண்டி வளர்ந்த பெருமையுடையவனை, மகர மச்சங்கள் பொருந்திய கடலாற் சூழப்பட்ட வட்டத்தில் ஏழு உலகங்களும் வந்து வணங்கத் தருமசக்கிரத்தை வலப்பக்கத்திற்கொண்டு தாங்குகின்ற சிகரத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய அழகிய நீலவண்ண மலையை, கடவுளென்று தெளியாதவர் தம்முடைய நிலைமையைத் தேருதவராவார். (எ-று)

39. “அறிவி னுலறி யாத வறிவனீ
 பொறியி னுல்வரு போகியு மல்லனீ
 மறுவி லாத குணத்துனை வாழ்த்துமா
 றறிகி லேனடி யேனற வேந்தனே,”
 (மேருமந்தர புராணம்.)

(இ-ள்.) அறத்தலைவனே ! மனிதரின் சிற்றறிவினாலே அளவிட்டறியப் படாத அறிவினையுடையவன் நீ; கீம்பொறிகளினாலும் வரும் போகங்களை நீ அனுபவிப்பவனுமல்லன் ; சூற்றமற்ற குணத்தினையுடைய நின்னை வாழ்த்துகின்ற விதத்தை அடியன் அறியேன். (எ-று.)

40. “உலக மூன்று மொருங்குணர் கேவலத்
 தலகி லாத வனந்த குணக்கடல்
 விலகி வெவ்வினை வீடு வினைப்பதற்
 கிலகு மாமலர்ச் சேவடி யேத்துவாம்.”

(யசோதர காவியம்.)

(இ-ள்.) மூன்றுலகங்களின் தன்மைகளையும் ஒருங்கே உணர்கின்ற ஞானத்தையுடைய அளவில்லாத அனந்த குண வாரிதியாகிய கடவுளின் சிறந்ததாமரை மலர் போன்ற சேவடிகளை, வெவ்விய வினைகள் விலக, முத்திப்பயனை உண்டாக்கும் பொருட்டு வணங்கித் துதிப்பாம். (எ-று.)

41. “காமருதுந் துபிகறங்கக் கடிமலர்மா
மழைபொழியக் கவரி பொங்கத்
தேமருபும் பிண்டியின்கீழ் மண்டலம்போய்த்
திசைகுலவத் திங்கள் வட்டந்
தாமொருமூன் றனையமணி முக்குடைக்கீழ்
மிக்கவினை யுடையச் செல்லும்
சேமமுடை நெறியருளிச் சீயவனை
யமர்ந்தனையெஞ் செல்வ னீயே.” — (மேருமந்தரம்)

(இ-ள்.) அழகிய தேவதுந்துபிகள் முழங்கவும், வாசனை பொருந்திய மலர்மாரி சொரியவும், வெண்சாமரை உயர்ந்தெழவும், தேன் சிந்துகின்ற மலர் களையுடைய அசோக விருகத்தினடியில் பிரபாவலய மூன்றும் திக்குகளிற் பரவிப் பிரகாசிக்கவும், மூன்று சந்திரவட்டங்களை நிகர்த்த அழகிய முக்குடை களின் நிழலில், மிகுந்த வினைகள் தளர்ச்சியடைந்து நீங்கச் செல்லுகின்ற மோகூ மார்க்கத்தை யருளி, அரியணையிலமர்ந்த தேவனே! எங்களுக்கு நிலைத்த செல்வத்தை நல்கும் சிறப்புடையவன் நீயேயாவை. (எ-று.)

42. “மாலு நான்முக னும்மதி சூடிய
கண்ணுத றிண்டோண் மேற்
சேலை சூடிய சேகர வானவர்
தானவ ரானாலும்
மேலை வல்வினை துகளற
விளக்கிய விளங்கொளி மணிச்சோதிக்
கோல முக்குடை யுடையவர்
கல்வதென் கைத்தலங் குவியாதே.”
(நிர்விருத்தம்.)

(இ-ள்.) விஷ்ணு, பிரமா, மதிசூடிய நெற்றிக்கண்ணான சிவன் முதலாகிய வானவர் கூட்டத்தாரானாலும், தானவர் கூட்டத்தாரானாலும், பழைய வல்வினையொழிய முத்திமார்க்கத்தை விளக்கியருளிய முக்குடைச்செல்வன் ஒருவனுக்கே யல்லாது, அவர்களுக்கெல்லாம் என் கைத்தலங் குவியாது. (எ-று.)

43. “ ஒருமூன் றவித்தோன் ஓதிய ஞானத்
 திருமொழிக் கல்லதென் செவியகம் திறவா
 காமனை வென்றோன் ஆயிரத் தெட்டு
 நாம மல்லது நவிலா தென்ன
 ஐவரை வென்றோன் அடியினை யல்லது
 கைவரைக் காணினும் காணா என்கண்
 அருளறம் பூண்டோன் திருமெய்க் கல்லதென்
 பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தாது
 அருகரறவ னறிவோற் கல்லதென்
 இருகையுங் கூடி ஒருவழிக் குவியா
 மலர்மிசை நடந்த மலரடி யல்லதென்
 தலைமிசை யுச்சி தானணிப் பொறுது
 இறுதியி லின்பத் திறைமொழி யல்லது
 மறுதர ஓதியென் மனம்புடை பெயராது.” (சிலப்பதிகாரம்.)

(இ-ள்.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூன்றையும் கெடுத்தவனாகிய கடவுளால் ஓதப்பட்ட ஞானமாகிய திருமொழியைக் கேட்பதற்கு என் செவிக் கள் திறக்குமே யல்லாது வேறென்றிற்கும் திறவா; காமன் செய்கையை வென்ற கடவுளுடைய ஆயிரத்தெட்டு நாமங்களை யல்லாமல் என்னவானது வேறென்றையும் நவிலாது; என்னுடைய கண்கள், ஐவரை இந்திரியங்களையும் வென்ற கடவுளுடைய அடியினைகளையே யல்லாமல் வேறு தேவரடியினைகளாக் கையிடத்தே காணினும் காணமாட்டா; என்னுடைய பயன்ற வடம் பாணது, அருளால் அறத்தைப் பூண்ட கடவுளுடைய திருமேனியின் பொருட்டேயல்லது வேறென்றிற்கும் பூமியிற் பொருந்தாது; இருடிகளுக்கு அறத்தைக் கூறுவோனாகிய அறிவன் என்னும் கடவுளின் பொருட்டேயல்லாமல் என் இரண்டு கரங்களும் சிரத்தின்மீமிசை வேறொரு தேவர் பொருட்டுக் குவிய மாட்டா; எனது தலையின் உச்சியும், பூவின் மீதே நடந்த அருகக்கடவுளுடைய மலரடியாகிய அணியை அணியப் பொறுக்குமே யல்லாமல் வேறென்றையும் அணியப் பொறுது; என் மனமும் ஈறிலின்பமாகிய அந்த சுகத்தையுடைய இறைவன் கூறியருளிய ஆகமமாகிய மொழியை உருவேற ஒதிப் புடை பெயருமேயல்லாது வேறொரு மொழியை ஒதிப் புடை பெயராது. (எ-று.)

44. “ இறைவனீ யீசனீ யென்குணத் தலைவனீ
 பொறியிலா வறிவனீ பூசனைக் கிறைவனீ
 மறுவிலா வொருவனீ மாதவத் தலைவனீ
 சிறியன்யா னின்குணஞ் செப்புதற் கரியனீ.” (மேருமந்தரம்.)

(இ-ள்.) எல்லோர்க்கும் கடவுள் நீயே ; நசனும் நீயே ; எண்குணத்திறைவனும் நீயே ; கீம்பொறிகளையு மவித்த அறிவினையுடையவனும் நீயே ; எல்லோரும் பூஜித்தற்குரிய தலைவனும் நீயே ; குற்றமற்ற ஒருவனும் நீயே ; சிறந்த தவசிரேஷ்டனும் நீயே ; சிறியேனாகிய என்னால் உன்னுடைய குணத்தை அளவிட்டுச் சொல்லுதற்கரியவனும் நீயே. (எ-று)

45. “வீடும் வினைகளின் பந்தமு மெய்ம்மை விரித்துரைத்த
நீடு மலர்ப்பிண்டி நின்மல நின்மலர்ப் பாதநன்னீர்
ஆடு மவர்க்கர மங்கைய ராடுவ ரண்ணல் நின்சீர்
பாடு மவரையிம் மூவுல கோர்களும் பாடுவரே.”

(திருநாற்றந்தாதி.)

(இ-ள்.) வினைகளின் நீக்கத்தையும், பந்தத்தையும், மெய்ம்மையையும் விரித்துரைத்த வாடாத மலர்களையுடைய அசோகவிருகத்தின்டியி லிருக்கின்ற நின்மலனே ! நின்பாதத்தில் அபிவேகஞ் செய்கின்ற நன்னீரைப் புரோகூதித் துக் கொள்பவர்களுக்கு, சுவர்க்கலோக பதவியுண்டாகத் தெய்வப் பெண்கள் நாட்டியஞ் செய்வார்கள் ; அண்ணலாகியஉன்னுடைய சிறப்பைப் பாடுவோர்களை இம் மூவுலகத்தார்களும் பாடித் துதிப்பார்கள். (எ-று.)

46. “பாரே முடையாயைப் பாரளந்து
படைத்துண்டா யென்கு வேனோ
காரேர் கருமக் கடல்கடந்த
கைவலத்தா யென்கு வேனோ
போரேறு காமன் பொருசிலையி
ணுறுத்தா யென்கு வேனோ
நேரே யெழுபிறப்பும் நீதலைவன்
யானடிமை யென்கு வேனோ.” —(திருக்கலம்பகம்.)

(இ-ள்.) ஏழு பூமியையுடைய தின்னை; அந்தப் பூமியைப் பாமாணுவினால் அளந்து, யாவர்க்குந் தெரிய வுரைத்து, ஞானத்தினால் விழுங்கினு யென்று சொல்லுவேனோ ? கருமை பொருந்திய வினைக்கடலைத் தாண்டிய முத்தியையுடையவனே யென்று சொல்லுவேனோ ! யுத்தத்திற் சிங்கம் போன்ற மன்மதன் போர் செய்கின்ற வில்லினுடைய நாரியை அறுத்தனை யென்று சொல்லுவேனோ ? நேராக எழு பிறப்பிலும் நீயே கருத்தன், யானே அடிமையானவனென்று சொல்லுவேனோ ? (எ-று.)

47. “ முனிவர்தமக் கிறையான மூர்த்தி நீயே
 மூவாமு தவ்வனெனு முத்தனீயே
 இனிமையா னந்தசுகத் திருந்தாய் நீயே
 யியலாறு பொருளுரைத்த வீசனீயே
 முனிவுமுத வில்லாத முனைவ னீயே
 முக்குடையின் கீழமர்ந்த முதவ் வனீயே
 செனித்திறக்கு முப்பிறப்புந் தீர்ந்தாய் நீயே
 ஸ்ரீவர்த்த மானெனுந் தீர்த்த னீயே.”

(நாகதுமாரகாலியம்.)

(இ-ள்.) முனி சிரேஷ்டர்களுக்குத் தலைவனான கடவுள் நீயே ; கெடாத முதன்மை பெற்றவனென்னும் முத்திநாதன் நீயே ; இனிமை பொருந்திய ஆனந்தமாகிய அனந்த சுகத்தி லமர்ந்தோன் நீயே ; பொருந்திய அறுவகைப் பொருள்களையு முரைத்த ஈசனும் நீயே ; கோபம் முதலாகிய கொடுங் குணங் களில்லாத ஆதிபகவன் நீயே ; முக்குடை நீழலிற் பொருந்திய தலைவன் நீயே ; தோன்றி மறைகின்ற மூன்றுலகங்களின் பிறப்புக்கள் நீங்கிய பெருமான் நீயே ; ஸ்ரீ வர்த்தமான னென்னும் தீர்த்தன் நீயே. (எ-று.)

48. “ நற்றவர்க் குச்சித்தி நல்கவல் லாற்கிரு நால்வினையுஞ்
 செற்றவற் குச்செய்வ தாமரை யேறிச்செவ் வேநடக்கக்
 கற்றவற் குக்குரு டொத்துழல் வேற்குநற் காட்சிநந்த
 மற்றவர்க் குச்செய்வ தாளல்ல தேனுங்கைம் மாறிலையே.”

(திருநாற்றந்தாதி.)

(இ-ள்.) நல்ல தவத்தையுடையவர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருள்கின் றவனுக்கு, எட்டு வினையையும் ஹேயித்த சித்த பரமனுக்கு, சிவந்த தாமரை மலரிலேறி நேராக நடக்கக் கற்ற அருக பரமனுக்கு, பிறவிக்குருட்டினை நிகர்த்து மித்தியா மார்க்கத்திற் பிரவேசித்தலுக்கின்ற எனக்கு நல்ல தரிசனத் தைக் கொடுத்த ஆசாரியர் முதலாகிய மூவர்க்கு, அடிமையாகிப் பணிவிடை செய்வதே யல்லாமல் மற்றொன்றும் யான் செய்யும் கைம்மாறில்லை. (எ-று.)

வாழ்த்து.

பஞ்ச பரமேஷ் டிசுள் துதியாம் பாடற்கோவை தினம் வாழி
 மிஞ்ச பரமா கமம்வாழி மெய்சேர் தரும நூல்வாழி
 கஞ்ச மலர்மீ துறைகின்ற கடவுள் வாழி யவனருளால்
 ஸ்ரீவர்த்தமானேச்சி யந்திர சாலை யெழில் வாழி.

புத்தக விளம்பரம்.

மேருமந்தர புராணம் மூலமும் உரையும்.

இஃது, இப்பொழுது விற்பனைக்குத் தயாராகவிருக்கிறது. இந்நூல் இதுவரையில் வெளிவராமையாலும், தமிழ்ப் பாஷையில் கிறிபுற்றுவிளங்கும் ஓர் பழயகாவியமாகையாலும், ஜைனசமயக் கோட்பாடுகளைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் அரிய சாஸ்திரங்களிலொன்றாகையாலும், இதை எல்லோரும் சுலபமாக வாங்கி. வாசிக்கும் பொருட்டே சஞ்சிகைகளாகப் பிரித்து இப்பொழுது முதல் சஞ்சிகையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறோம். இதன் விலை அணு 6.

ஜீவகசிந்தாமணி வசனம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0
தருமசீலன் சந்தானேயர்க்கு ரூபா 1—0—0

உலோகாதிசய விளக்கம்.

இதன் விலை ரூபா 0—8—0

கனகமால.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0
தருமசீலன் சந்தானேயர்க்கு ரூபா 1—0—0

ஸ்ரீ பஞ்சபரமேஷ்டிகள் படம்.

இஃது, ஐந்து வர்ணத்தோடு கூடியதாய் ஸ்ரீ பஞ்சபரமேஷ்டிகள் ஒரு தாமரைப்பொய்கையின் மத்தியில் கமலத்தின்மீது வீற்றிருக்கும் பாவனையைக் காட்டுவது; மிகவும் அழகாக உயர்ந்த கடித்தத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு ஜைனரும் பஞ்ச நமஸ்கார மந்திரத்தை ஜெபிக்கும்பொழுது இப்படத்தை எதிரில் வைத்துக்கொண்டு ஜெபித்தல் நல்லது. இதன் விலை அணு 0—2—0

தபாலில் தனித்தனி படமாக அனுப்புவது கஷ்டமாகையால் 8-படங்களுக்குக் குறையாமல் ஆர்டர் செய்யவும்.

விலாசம் : தருமசீலன் ஆபீஸ்,

27. ஆச்சாரப்பன் தெரு, ஜார்ஜ்வுன், சென்னை.

“தருமசீலன்”

இஃது ஒவ்வொரு தமிழ் மாதத்திலும் வெளிவரும் மாதாந்தத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை. நமது தமிழ்ப்பாஷையின் அபிவிருத்தியையும், நம்மவர்களின் வைதீக இலௌகீக மதாசார ஒழுக்கங்களின் சீர்திருத்தத்தையும், நன்னடக்கையின் அபிவிருத்தியையும், நமது ஆன்மஞான விர்த்தியையும், இதுகாறும் வெளிவராத தமிழ் நூற்பிரசுரங்களையும், விளக்கக்காட்டும் நோக்கத்துடன் இது வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதில் தமிழின் அபிவிருத்திக்கு முக்கிய காரணமாயிருந்த ஜைனர்களைப்பற்றியும், அவர்களுடைய கொள்கைகளைப்பற்றியும், இடை இடையே பல வியாசங்களும் எழுதப்பட்டுவரும்; ஜைன மதக்கோட்பாடுகளை விளக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்; சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு நல்லறிவைப் புகட்டக்கூடிய நீதிகளும், சிறுகதைகளும், ஸ்திரீகளுக்கு நல்ல ஆசார ஒழுக்கங்களைக் கற்பிக்கும் விஷயங்களும் பிரசுரமாகும்; இன்னும் தெய்வீகம் பொருந்திய சில பழயநூற்களும், நாவல்களும், தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டுவரும், எல்லோர்க்கும் பொதுவான விசேஷ சமாசாரங்களையும் இதில் காணலாம்; எல்லா விஷயங்களும் கற்றறிந்த விதமானவர்களால், சிறுவரும் அறியக்கூடிய தெளிவான இனிய தமிழ் நடையில் பிழையின்றி எழுதப்பட்டு வருகின்றன; பத்திரிகையும் சுத்தமாக நல்லவிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றது. நம் சகோதர சகோதரிகளின், சேஷமாபிவிருத்தியை உத்தேசித்தே இப்பத்திரிகை, பிரசுரிக்கப்படுவதால் இதற்கு மிகக் குறைந்த சந்தாவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது, எல்லா மதத்தினரும் வாங்கிப் படிக்கத் தகுந்தது.

1975

சந்தா விவரம்.

வருஷம் 1-க்கு தபாற்செலவு உள்பட, இந்தியா, பர்மா, சிலோன் ஆகிய விடங்களுக்கு ரூபா 1—0—0

பிளாங், சிங்கப்பூர், தென் ஆப்பிரிக்கா முதலிய விடங்களுக்கு ரூபா 1—4—0 தனி சஞ்சிகை விலை அனு 0—2—0.

ஒருவருஷத்துக்கிடையில் சந்தாதாரர்கள் சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு (பத்திரிகையின் வருட ஆரம்பமாகிய) சித்திரைமாத சஞ்சிகையிலிருந்து பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

விலாசம் : தருமசீலன் ஆபீஸ்.

27. ஆச்சாரப்பன் தெரு, ஜார்ஜ் டவுன் சென்னை.